

[Christmas Møller.]

torer end Venstre og Socialdemokratiet. Man søgte, som ved tidligere Lejligheder, at sætte hele Kampen op som en Kamp her i Landet mellem disse to Partier, ja, man søgte oven i Købet at personificere Kampen, saaledes at man satte den højt-ærede Statsminister og den tidligere Statsminister op som de to Personer, der valgtes imellem. Nu ved jo enhver, at dette Grundlag er fuldkommen falsk, og Landstingsvalget viser paa ganske samme Maade, som de tidligere Folketingsvalg gjorde det, at man kan vel under en Landstingsvalgekampagne paa den Maade fra de to Partiers og fra Regeringens Side give Udtryk for sine hedeste Længsler, men de faktiske Forhold ligger jo helt anderledes. Intet af de to store Partier har i Dag her i Landet eller i Rigsdagen en saadan Magtstilling, at de kan undvære at arbejde sammen med andre, og Landstingsvalget nu i September understreger i Virkeligheden set paa Baggrund af Landstingsvalget i 1920, at Venstre er længere fra at have denne Magtstilling end Socialdemokratiet.

Naar jeg dernæst omtaler, paa hvilket Grundlag denne Landstingsvalgekampagne indlededes, vil ærede Medlemmer jo vide, at det var Venstres Næstformand her i Tinget, det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, som angav, i god Tid, Maalet for Regeringen og Venstre ved Valget. Det, det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen sagde, var dette: Venstre skal bevare og Vælgerne skal sørge for, at Venstre efter Landstingsvalget bevarer Flertallet med hvert af de andre Partier i Landstinget, saaledes som det havde det før, bevarer Flertallet med Konservative, bevarer Flertallet med Socialdemokrater og ogsaa bevarer Flertallet med de Radikale. Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen og ogsaa andre indenfor Venstres Rækker angav Maalet saaledes, som jeg her har sagt det, og jeg skal ikke rette nogen som helst Bebrejdelse i den Anledning mod det ærede Medlem; at han ønskede, at hans Parti skulde have en saa central og en saa stærk Stilling som overhovedet muligt, det forstaar jeg saa særdeles vel. Men hvis man saa et Øjeblik ser paa, hvordan det da gik ved Valget — her maa jeg maaske have Lov til at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg, som vendt imod

det ærede Medlem Hr. Korsgaard sagde, at han, altsaa det ærede Medlem Hr. Korsgaard, skulde rette sit Søgelys mod sig selv, saa vilde han nok finde ud af, hvorfor Valget gik mindre godt for de Konservative —, lad mig saa sige til det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg, at han er vel ikke saa naiv at tro, at han har Grund til at rose sig af, at Valget gik godt for Venstre. Nej, det var ganske andre Faktorer end det ærede Medlem Hr. Hagbart Bergs Virksomhed, som virkede paa dette Omraade.

Men hvordan gik det ved Valget? Ja, det gik ved Valget saaledes, at til Trods for at Venstre, hvad jeg for mit Vedkommende selvfølgelig her ogsaa skal give Udtryk for, havde en relativt god Valgdag, opnaaede det aldeles ikke det Maal, som det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen havde sat Partiet. Partiet tabte 3 Mandater, og det Flertal, som Partiet Venstre tidligere havde i Landstinget med det radikale Venstre, satte det til. Overfor Venstres og det radikale Venstres 36 eller, om man vil, 37 Mandater, naar man regner Landstingsmand Patursson med, staar i Dag 12 Konservative og 27 Socialdemokrater, og Stillingen er da i Dag for de 3 største Partier her paa Rigsdagen, Konservative, Venstre og Socialdemokrater, ens: Konservative og Venstre har Flertal i begge Rigsdagens Ting, Konservative og Socialdemokrater har Flertal i begge Rigsdagens Ting, og Venstre og Socialdemokrater har det ogsaa.

Det ærede Medlem Hr. Pinstrup ønsker at udtrykke det paa den Maade, at nu har de to Partier, som ønsker øget Told, Flertal i begge Ting. At det ærede Medlem ønsker at udtrykke det paa den Maade, skal jeg ikke opholde mig ved; jeg skal kun nævne, at „Social-Demokraten“ Dagen efter, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup havde sagt dette, skyndte sig at tage Afstand fra, at man kunde udtrykke den politiske Stilling paa Rigsdagen saaledes. Vi for vort Vedkommende skal da angaaende Stillingen efter Valget kun sige dette, at det naturligvis er en Tilfredsstillelse for et Parti at have saa store Muligheder som muligt for at virke for sine Ideer; og som Venstre kunde ønske at have Flertal sammen med hvert af de andre Partier, saaledes kan vi selvfølgelig ogsaa